

en Bestemmelse, hvis Nytte forekommer mig at være temmelig indlysende, og som heller ikke kan være videre generende for de Paa-gjældende. Meningens dermed er selvfølgelig den, at det er farligt at have saadanne løse Gjenstande, som slagre og bevæge sig, saa at de Vedkommende ere udsatte for, at Maskinen faar fat i en saadan løs Gjenstand, hvilket Erfaringen har viist er en meget hyppig Maade, hvorpaa Folk trækkes ind i Maskiner eller bringes i en saa farlig Nærhed deraf, at de blive beskadigede. Men i øvrigt er det en Bestemmelse, som man, hvis den virkelig støder paa almindelig Modstand her i Thinget, nok kunde blive enig om at fjerne. Kun finder jeg, at man ikke derved vilde fremme det Hensigtsmæssige. Hvad dernæst angaar § 7, skal jeg bemærke, at Erfaringen og navnlig de senere Tiders Erfaring har viist, at Centrifuger høre til den Slags Maskiner, der hyppigt forarsager Ulykkestilsælde, og som, naar de springe, i Almindelighed forarsager ikke saa lidt Ulykke. Det er næsten noget Sigtende, som naar en Granat springer i Meieriet, og derfor er det vistnok nødvendigt, naar man i det Hele taget vil lovgive paa dette Gebet, at tage særlige Forholdsregler overfor Centrifuger. Det er den Tante, som Lovforslaget søger at realisere. Jeg tror ikke, man kan slaa sig til No med den Betragtning, at nu er man kommen saa vidt i Henseende til disse Maskiners Fabrikation, at der ikke længere er nogen Fare forbunden med dem. Jeg skal her uden at komme ind paa Navne — thi det kan jo være en farlig Ting — sige, at det ikke egentlig er Maskiner fra det Firma, som den ærede Taler nævnte, der i den sidste Tid særlig har udmærket sig ved at foranledige Ulykkestilsælde, det er andre. Jeg tror derfor, at man næppe vil kunne undgaa at maatte have en Bestemmelse, hvorved der kan gribes ind overfor Centrifuger. At gaa saa vidt, at foreskrive, at ingen Centrifuge maa bruges, forinden den har været underkastet en Undersøgelse og Prøvelse, gaar næppe an. Det vilde allerede medføre temmelig betydelige Betsninger, og vilde naturligvis ogsaa i andre Retninger lægge et stærkt Baand paa den personlige Frihed. Men der maa være en Udgang til at forbyde Brugen af Centrifuger, der have saadanne væsentlige Feil i Konstruktionen, eller hvortil der er benyttet et saadant mindre godt Materiale, at Erfaringen har viist, at de springe. Dette forekommer mig ganske naturligt, naar man i det Hele vil gjøre noget Alvorligt for at beskytte Folks Liv og Lemmer paa dette Gebet. Hvad § 10 angaar, antager jeg, at det ikke vil

bolde nogen Banfælgighed at komme til Enighed om Redaktionen, naar man er enig om selve Tanken, nemlig, at det maa være det stedlige Polit., som enten ved Sognefogden eller ved Andre maa udvæge dette Tilsyn. Dette er jo egentlig Hovedsagen, at man bliver enig om, at det større Statstilsyn, om jeg maa udtrykke mig saa, naturligvis ikke vil kunne overkomme at føre Tilsyn med alle disse mindre Maskiner; naar der altsaa skal føres Tilsyn med disse, veed jeg ikke, til hvilket andet Sted man skulde henlægge det, end til det stedlige Polit. Men det er jo et Spørgsmaal, hvorom der kan forhandles, og hvorom det ogsaa gjælder, at jeg ikke paa nogen Maade tvivler om, at man vil kunne komme til Enighed i Henseende til Formuleringen, naar man overhovedet vil have Loven. Endelig vil jeg med Hensyn til § 17 bemærke, at det er jo Noget, som ogsaa blev fremhævet i Landstinget, at man der gaar noget udenfor de almindelige og hidtil her i Landet anerkjendte Erstatningsregler i Henseende til at paalægge Arbeidsgiveren Ansvar, men jeg kan dog ikke Andet end meget bestemt anbefale, at man bliver staaende ved Paragrafen. Naar man ikke vil fastslaa en saadan Regel om Erstatning, saa vil man nemlig i de allerfleste Tilfælde gjøre Arbeiderens Udgang til at faae Erstatning, naar han lider Skade, illusorisk. Man vil komme til at henvise ham til at holde sig til Folk, der Tingenting have; og det Princip, at Arbeidsgiveren maa tage dette Ansvar paa sig, naar man overhovedet i sin Drift vil benytte Maskiner, er ogsaa almindeligt andre Steder, og det er ogsaa det Princip, som er gjældende i den tydske Lovgivning. At dette kan modificeres noget, naar man kommer til at faae en Lov om Arbeidernes Forsikring i Ulykkestilsælde, er en anden Sag, men saa længe man ikke har en saadan Lov, tror jeg, det er nødvendigt til Arbeiderens Betyggelse, at han maa have et saa vidt gaaende Erstatningskrav, som her foreslaas i denne Lov. Jeg tror, at man, ved at blive staaende derved, ikke gjør Andet end følge det Exempel, som er givet vistnok af saa godt som alle andre Stater. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig i dette Dieblit.

N. Andersen (Thisted Amts 3die Valgkreds): Om det end maa erkjendes, at der i dette Lovforslags enkelte Bestemmelser kan findes Et og Andet, som ikke alle Samfundsklasser kunne synes godt om, tror jeg dog, at Alle ville være enige om, at Lovforslaget hviler paa en human Tænkemaade,